

Podal-li stěžovatel pak teprve dne 14. listopadu 1923 přihlášku o důchod, pokud se týče přihlášku k prohlídce sociálně-lékařské, která došla k okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Jičíně dne 16. listopadu 1923, ač pro zranění ve válce utrpěné byl superarbitrován dne 8. května 1919, není vadným ani nezákonným výrok žalovaného úřadu, který tuto přihlášku nepokládal za včasné podanou ve lhůtě stanovené §em 28 zákona o požitcích válečných poškozenců, nýbrž za přihlášku dodatečnou po rozumu §u 2, č. 1, zákona č. 146/1923 Sb. z. a n.

Poněvadž tudíž námitka stížnosti spočívající na tvrzení, že stěžovatel podal včas přihlášku o důchod invalidní, objevila se neodůvodněnou a jiných výtek stížnost proti naříkanému rozhodnutí neformuluje, musila býti stížnost zamítnuta jako bezdůvodná.

(Nález N. S. S. ze dne 27. dubna 1929, č. j. 6086/28.)

Důchod předků. (Pouhá okolnost, že předci mají na živu dospělé děti, nevylučuje nároku na důchod předků.)

Ministerstvo sociální péče oduznalo stěžovatelce naříkaným rozhodnutím v pořadí instančním důchod předků po padlém synovi z toho důvodu, že stěžovatelka má dospělé děti, které jsou povinny dle §u 154 obč. zákona v případě potřeby k výživě rodičů přispívati, takže výživa stěžovatelčina není ohrožena. Stěžovatelka by proto nebyla odkázána na pomoc syna, od kterého nárok na důchod odvozuje a nelze proto také důvodně míti za to, že by syn ten k výživě její podstatně přispíval, kdyby byl na živu.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nejvyšší správní soud:

Jak nejvyšší správní soud již vícekrát vyslovil, zejména ve svém nálezu ze dne 8. června 1926, č. 12104/26, Boh. A. č. 5750, jest účelem zákona o požitcích válečných poškozenců poskytnouti aspoň částečnou náhradu za újmu vzniklou úmrtím nebo výdělečnou neschopností živitele, ovšem jen tenkrát, když poškozená osoba potřebuje nezbytně této částečné náhrady pro nejnnutnější svoji výživu. Z této tendence zákona i ze základních všeobecných předpisů zákona (§§ 1—5) plyne, že nepřisluší nárok na důchod předků i za podmínek §u 25 rodičům, jichž potřebná výživa je zabezpečena buď jejich vlastním příjmem nebo příjmem osob, které jsou dle zákona povinny opatřovati jim potřebnou výživu a jsou podle svých majetkových a výdělečných poměrů také s to tuto alimentární povinnost plniti.

Na tomto právním názoru trvá nejvyšší správní soud i v tomto případě a odkazuje dle §u 44 jedn. řádu na podrobnější odůvodnění citovaného nálezu.

Žalovaný úřad oduznal stěžovatelce nárok na důchod předků pouze z toho důvodu, že má stěžovatelka dospělé děti, které jsou povinny dle §u 154 obč. zákona v případě potřeby k výživě rodičů přispívati, z čehož usuzuje úřad, že výživa stěžovatelčina není ohrožena.

Stěžovatelka namítá proti naříkanému rozhodnutí, že pouhá existence dospělých dětí nemůže stačiti k tomu, by zbavila matku nároku na důchod předků za syna ve válce padlého, že k tomu musí přistoupiti také zjištění, že děti jsou dle svých majetkových a výdělečných poměrů také s to opatřovati matce dostatečnou výživu. Žalovaný úřad opomenul učiniti takové zjištění, v čemž spatřuje vadnost, pokud se týče i nezákonnost.

Stížnosti sluší dáti za pravdu potud, že žalovaný úřad spokojil se pouhým zjištěním, že má stěžovatelka dospělé děti, které jsou povinny dle občanského zákona přispívati k výživě rodičů. To, jak plyne z hořejších úvah, nestačí. Povinností žalovaného úřadu bylo zjistiti, zda děti ty podle svých individuálních poměrů jsou také s to, aby splnily

svoji zákonnou povinnost. Tím, že úřad se námitkou vznesenou v odvolání k ministerstvu, že synové stěžovatelčini nejsou s to tak učiniti, vůbec nezabýval a neuvedl ani, proč tvrzení odvolání nepokládá za pravdivé, trpí naříkané rozhodnutí podstatnou vadou řízení, pro kterou slušelo je dle §u 6 zákona o správním soudě zrušiti.

Dodatečné vývody obvodního spisu po této stránce nejsou již s to, odčiniti vadu sběhlou v řízení správním.

(Nález N. S. S. ze dne 27. dubna 1929, č. 4945/29. — Srovn. nález N. S. S. ze dne 31. října 1927, č. 22360/27, uveř. v Soc. revui roč. 1928, str. 76.

A contr. nález N. S. S. ze dne 19. září 1927, č. 19149/27, uveř. v Soc. revui roč. 1927, str. 563.)
